

BRACCO ITALIANO

Oprindelsesland: Italien

- Anvendelse:** Stående jagthund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde),
Sektion 1.1 (Kontinentale, stående jagthunde af typen "Braque").
Med brugsprøve.
- Historie:** Denne race, der er af gammel, italiensk oprindelse og brugt til fuglejagt, er formet og udviklet gennem tiderne. Fra fortidens jagt med brug af net har den tilpasset sig den moderne jagt med skydevåben. Vægmalerier fra det 14. århundrede vidner om Bracco Italiano's indiskutable uforanderlighed gennem århundrederne, både hvad angår dens bygning og dens duelighed til jagtbrug som stående jagthund.
- Helhedsindtryk:** En kraftigt og harmonisk bygget hund, der fremtræder energisk. Der foretrækkes hunde med tørt byggede lemmer, fremtrædende muskulatur og veldefinerede linier, med et skarpt formet hoved, hvor partiet under øjnene er tydeligt udmejslet; detaljer, der alle bidrager til at skabe ædelheden hos en hund af denne race.
- Proportioner:** Kropslængden svarer til eller er en smule større end skulderhøjden. Hovedets længde svarer til 4/10 af skulderhøjden, og hovedets bredde, målt ud for kindbuerne, er under halvdelen af dets længde. Skalle og næseparti er lige lange.
- Temperament:** Hårdfør og egnet til alle former for jagt. Den er alvorlig, besidder en fremragende opfattelsesevne, er lærvillig og let at afrette.
- Hoved:** Kantet og smalt ud for kindbuerne. Dets længde svarer til 4/10 af skulderhøjden, og dets midtpunkt (midt mellem næsespids og nakkeknode) ligger på en linie mellem de inderste øjenkroge. Skallens og næseryggens overlinier er divergerende, dvs at en forlængelse af næseryggen vil ramme foran nakkeknoten, ideelt i skallens midtpunkt.
- Skalle: Set i profil er skallen meget fladt hvælvet. Set ovenfra er dens form oval i længderetningen. Skallens bredde, målt ud for kindbuerne, er ikke over halvdelen af hovedets længde. Den hvælvede pande og øjenbrynsbuerne ses klart. Pandefuren er tydelig og når op til skallens midte. Issekammen er kort og kun svagt fremtrædende. Nakkeknoten er udtalt.
- Stop: Ikke udtalt.
- Næse: Fyldig, med store og godt åbne næsebor. Den rager let frem foran den forreste del af læberne, som den danner en vinkel med. Næsens farve går fra mere eller mindre mørk kastaniebrun eller rosa til kødfarvet, svarende til pelsfarven.
- Næseparti: Næseryggen er lige eller let buet. Næsepartiet har en længde på det halve af hovedets længde og en dybde på 4/5 af sin egen længde. Set forfra nærmer dets sider sig hinanden let fremefter, men næsepartiet afsluttes dog fortil i en god bredde. Hagen ses kun lidt.
- Læber: Fortil er overlæberne veludviklede, tynde og hængende, uden at være alt for løse. De dækker underkæben, og set fra siden når de lidt neden for den. Set forfra danner de under næsen et omvendt V. Mundviggen er markeret uden at være hængende.
- Kæber, bid: Tandsættet har god tilpasning. Rækken af fortænder er placeret vinkelret på kæberne og mødes i saksebid. Tangbid tillades lige så vel.
- Kinder: Tørre.

- Øjne:** Placeret på overgangen mellem hovedets front og sider, med et mildt og hengivent udtryk. De er hverken dybtliggende eller fremstående. Den store øjenåbning er af oval form, og øjenrandene slutter tæt til øjet (hverken entropion eller ektropion). Øjenfarven er mere eller mindre mørk okker eller kastaniebrun, svarende til pelsfarven.
- Ører:** Korrekt udviklede er ørerne så lange, at de uden besvær kan nå frem til næsespidsen; i bredde måler de mindst det halve af længden. De kan kun rejses ganske svagt ved roden og er ansat ret langt tilbage, på højde med kindbuerne. Man foretrækker bløde og smidige ører, hvis forreste rand er indrullet og danner en klart markeret kant, der slutter tæt til kinden. Øret afsluttes nedadtil i en let afrundet spids.
- Hals:** Kraftig, af form som en afskåret kegle, og med en længde på mindst 2/3 af hovedets længde. Overgangen til nakken er klart markeret. På struben ses en let og todelt halshud.
- Krop:**
- Overlinie: Kroppens overlinie er sammensat af to linier: En næsten ret, men hældende linie fra manken til den 11.te ryghvirvel, og en anden, let konveks linie, der danner forbindelsen til krydset.
- Manke: Godt fremhævet, med god bredde mellem skuldertoppene.
- Ryg: Lændepartiet er bredt, muskuløst, kort og let hvælvet.
- Kryds: Langt, ca 1/3 af skulderhøjden, bredt og godt muskuløst. Den idéelle hældning af hoftebenet er 30° mod vandret. Bækkenet er bredt.
- Brystkasse: Rummelig, når i dybde ned i niveau med albuerne. Den må ikke være kølformet, men ribbenene skal være godt hvælvede, især på deres nederste del, og skråtstillede.
- Underlinie: Næsten vandret i hele ribbenspartiets længde og svagt stigende mod bugen.
- Hale:** Kraftig ved roden, lige, en smule tyndere udefter, korthåret. Når hunden er aktiv, og især under søget, bæres halen helt eller næsten vandret. Den kuperes normalt til en længde af 15-25 cm.
NB! Halekupering er forbudt i Danmark.
- Lemmer:**
- Forpart:**
- Skuldre: Stærke og godt muskuløse skuldre, lange og skråtliggende, meget frie i deres bevægelse.
- Overarm: Skråtstillet, slutter godt til brystkassen.
- Albuer: Albuespidsen bør ligge i en lodret linie fra skulderbladets bageste spids.
- Underarm: Kraftig, lige og velstillet, med solide og godt markerede sener.
- Mellemhånd: Velproportioneret og tør, af god længde og let skråtstillet.
- Forpoter: Faste og ovale, med godt hvælvede og tæt sluttede tæer, forsynet med robuste kløer, der krummer godt nedefter. Kløerne er hvide, okkerfarvede eller brune i en mere eller mindre mørk nuance svarende til pelsfarven. Trædepuderne er elastiske og tørre.
- Bagpart:**
- Overlår: Lange og ikke stillet skrævende. De er muskuløse og har næsten lige bagkant.
- Underlår: Solide.
- Mellemfod: Forholdsvis kort. Tør.
- Bagpoter: Med samme egenskaber som forpoterne og forsynet med en vildtklo. Manglende vildtklo regnes ikke som fejl, ligesom dobbelt vildtklo tolereres.

BRACCO ITALIANO

Side 3 af 3

- Bevægelse:** Et langt og hurtigt trav med kraftfuldt fraskub fra bagparten. Hovedet bæres løftet, og næsen holdes højt, så den under jagten ligger over ryglinien.
- Hud:** Robust og stærk, men smidig. Den er tyndere på hoved og strube, i armhulerne og på kroppens underside. De synlige slimhinder skal have en farve svarende til pelsfarven, men aldrig med sorte pletter; indvendigt i munden er de rosa, dog undertiden let plettede med brunt eller lyst kastaniebrunt hos roan eller hvid/brune hunde.
- Pels:**
- Hårlag: Kort, tæt og glansfuldt; mere fint og kort på hovedet, på ørerne, på forsiden af benene og på poterne.
- Farve:
- Hvid.
 - Hvid med større eller mindre aftegninger af lys til mørk orange eller ravfarve.
 - Hvid med større eller mindre aftegninger af kastaniebrunt.
 - Hvid, spættet med lys orange ('Forel-skimmel', melato)
 - Hvid, spættet med kastaniebrunt (roan-marron). Ved denne farve-kombination sætter man pris på en metallisk glans, og der foretrækkes en varm, kastaniebrun nuance, der minder om farven på Capuciner-munkenes dragt.
- Størrelse:** Skulderhøjde fra 55 til 67 cm.
Ønskelig skulderhøjde, hanner: 58 - 67 cm
tæver: 55 - 62 cm.
Vægt mellem 25 og 40 kg svarende til højden.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Diskvalificerende fejl:**
- Konvergerende overlinier skalle / næseparti.
 - Spaltet næse.
 - Udtalt underbid, overbid.
 - Glasøjne.
 - Følgende pelsfarver: Sort; sort/hvid; tricolour; fauve; nøddebrun; ensfarvet; med tan-farvede aftegninger.
 - Total pigmentmangel (albinisme).
 - Sorte pigmentmærker på slimhinder, hud og kløer.
 - Størrelse mere end 2 cm over eller under standardens grænser.
- Bemærk:** Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Standarden udgivet af FCI 7 AUGUST 1998

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MAJ 1999